

motorcykler, så jeg mener, det er et fejlargument. Man siger også, at skrotningsudgifterne er meget mindre fra vugge til grav – ja, men hvis man kører motorcykel, er afstanden fra vugge til grav sandelig også kortere, end hvis man kører i bil.

Der var også nogle retfærdighedsbetragtninger: Kan det virkelig være rimeligt, at motorcykler skal beskattes højere end biler? Ja, det synes jeg sandelig, når man tænker på ulykkesfrekvensen. Ulykkesrisikoen er meget større for en motorcyklist end for en bilist. Der skal også her ydes en eller anden form for forhåndspræmiebetaling for den øgede belastning, ikke blot i sundhedssystemet, men åbenbart også på politiets område, som vi har set for nylig.

Så var der sikkerhedsbetragtningerne om, at det er vigtigt at få nedsat afgiften, så der kommer flere nye motorcykler på vejene. De gamle er usikre, så man må have nogle nye i en fart. Det argument kan man åbenbart altid bruge, når det drejer sig om transport: Vi skal have noget nyt, fordi det nye er sikrere end det gamle, og derfor skal det gamle skiftes hurtigt ud.

Jeg mener ikke, der er nogen af disse argumenter, der holder. Jeg kan forstå af adskillige ordførertaler, at den massive lobbyvirksomhed, der har været udført af det såkaldte motorcykel-folk, ikke har været forgæves. De er nogle af de dygtigste, snedigste og mest charmerende lobbyister, vi overhovedet har i Danmark; det synes jeg de skal have kredit for, og jeg ser derfor med stor fornøjelse og stor forventning frem til det udvalgsarbejde, vi skal have. Jeg ser frem til den stribe deputationer, vi skal modtage af veltatoverede og hestehaleprydede folk, der skal tale for at få nedsat afgiften på deres kære motorcykel.

Jeg glæder mig til det, og jeg vil også gerne sige, at jeg gerne vil deltage lige så konstruktivt i udvalgsarbejdet, som jeg plejer at gøre. Men som udgangspunkt må jeg sige, at Det Radikale Venstre er negativt over for disse to beslutningsforslag og ikke kan støtte dem.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det kan jo godt ærgre én, at det ikke var en anden fra den radikale gruppe, der var ordfører i dag, for så kunne det være, vi havde fået en ordførertale, som tog lidt mere seriøs stilling til forslaget.

Argumentet om, at når man sætter sig på en motorcykel, er det den korteste vej fra vugge til

grav, holder simpelt hen ikke. I tiåret 1984-1994 er der sket en halvering af antallet af alvorligt tilskadekomne motorcyklistere, så det passer ikke.

Hvis vi havde haft en stærk motorcykellobby i Danmark, havde Folketinget for længst lavet den helt urimelige danske beskatning af motorcykler om. Der er ingen andre steder i verden – jeg gentager: Ingen andre steder i verden – hvor man beskatter motorcykler så grotesk og vildt, som vi gør i Danmark, og det er jo simpelt hen, fordi den lobby er for lille. Cyklisterne udgør en stor lobby. Der bygges cykelstier, der laves særlige tunneler, overskæringer osv., fordi det er en stor lobby. Miljøfolkene finder et par syge hummere et eller andet sted, og straks bruger man 30-40 mia. kr. Der er nok af lobbyer, som får deres vilje igennem, når de kommer til Folketinget, men motorcykellobbyen har været flink og tilbageholdende. De folk har haft mere interesse i at passe deres motorcykel end i at træde politikerne i hælene i et forsøg på at få ændret afgifterne, så det er også et helt urimeligt argument.

Så til det let skjulte forsøg på at gøre motorcyklejere til tatoverede rockere osv. med hestehale, som nu kommer ind til os i Folketinget. Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at langt hovedparten af dem, der ejer en motorcykel i Danmark, bruger den som et almindeligt transportmiddel, og de nærer måske større interesse for deres køretøj end fru Elisabeth Arnold, der ikke beskæftiger sig med ret meget andet end cykler uden motor. Der er altså nogle mennesker, som har transportafstande, der gør, at de er nødt til at være motoriserede.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Normalt er fru Elisabeth Arnold en af mine yndlinge hos De Radikale – og så må jeg selvfølgelig sige, at der ikke er så mange af dem – men i dette tilfælde er fru Elisabeth Arnold det i hvert fald ikke.

Jeg må sige, at jeg har aldrig ejet en motorcykel, jeg vil aldrig nogen sinde komme til at eje en motorcykel og har heller ikke tænkt mig at drøne rundt på én. Men det støder mig meget, at der er denne urimelige forskel i beskatningen af motorcykler og biler, når man kan komme med det ene saglige argument efter det andet: Motorcyklerne forurener mindre, de belaster mindre osv., osv. Jeg kan ikke forstå, hvad argumentet skulle være for, at man beskatter motorcykler hårdere end biler. Det savner jeg altså en begrundelse for.